

sind selle pärrast Hansule anda, et temma ka üks rikkas mees on ja ka weel peab teadma, kuddas sinno onno rikkust sanud. Minno õnnis emma — Jummal andko temma hingele rahhulist hingamist, — se rälis mulle, et agga pistut sest warrast, mis praego sinno onno käes, temma omma on, waid et se ennamist kõil peab sinno jäggo ollema. Minno emma rälis: sinno isjal, lellel se õnnetus olli, wiikka sees omma nabre, les tedda ärritanud, surmuls liia ja selle pärrast Sibberisse widud sada, on enne sedda õn olnud, ennesele paljo rahha te-nida. — Mõnne aasta eest, kui sinno armas emma surri, ja sulle middagi järrel jättis, teggi sinno onno weel seddagi pistut rahhaks ja wöttis sind omma maiasse, sepärrast et temmal ennesel lapsi ei olnud. Peale sedda olli ta küil järrel arwanud, et ja temma maia toimetamisses sureks abbiks pid-did ollema. Nenda se õngi sest sadit, kui jo onno hea naene, sinno isja õdde, surnud on, toimetad sinna jo ütsi temma maia.

Jah, ütles Maria, kui õigust rälida, siis on minno hea täddi õnnust otse surmuls wiikkaatud, ja mul ep olle ka mitte hea põlli temma jures olla, nenda et ma wägga soowin temma maiaast lahkuda.

Sedda ma ussun, armas Maria, wastas Birri. Kule nüüd weel, mis minno emma mulle rälis. Ühhel päwal olli Hans liinas olnud, kus ta kirja

sanud sinno õnnote ning sulle. Minno emma õi-mud jures, kui Hans se kirri tõi ja so õnnote ette lugges, et se isje luggeda ei oskand; agga sinna olled kolis olnud. Kirja sees seisis, et sinno isja olla raskest haige maas, ja et ta wõiks eht pea surra, sepärrast tahhaks ta enne weel sinno, omma ainisa lapse eest, murretseda. Temma satis õnnule sinno kätte andmisses 3000 rubla, mis ta olli korjanud; ja onno piddi sedda rahha intressi peale pannema, ja kui ja mehhele lähheks, sulle kaja and-ma. Kui Hans kirja olli otsani luggenud, ütles ta lohhe: Mis tarwis peab se rahha intressi peal ollema? Nabri heit, teile anname sedda nõu, kui teil omma ello armas on, siis ärge rälige kellegile selle ramatust. Sellega ähwartasid nemmad minno emma, ja ta piddi neile sedda lubbama, mitte kel-legi inimesselle sest kirjast rälida. Kui mo emma surri, rälis ta mulle sedda salla asja, ja minna rägim sedda nüüd jälle sulle, sepärrast et ma sind armastan ja mitte ei tahha, et Hans so mehheks jaab. — Sinno onno ostis siis 2500 rubla eest sedda tallokohta, mis senna sadit temma käes rendi peal olli ja waigistas minno emma süddame se läbbi, et ta temmale ütles, et sinna ükskord õn-meti kõil temma warra saatsid pärrima. Hanso ja sinno onno wahhel olla jo siis se asja felleitud, et ja wiist Hansule naefels jaaks. Sellepärrast on Hans sedda asja warjul oidnud. — Noh, nüüd